

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Marcely Sedmíkové a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce: **C. P.**, zast. JUDr. Ivetou Petrovou, advokátkou se sídlem v Novém Městě nad Metují, Nádražní 2151, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, odbor sociálních věcí, Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.10.2014, č. j. 15369/SV/2014/8, **t a k t o :**

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Rozhodnutí žalovaného, obsah žaloby, vyjádření správního orgánu

[1] Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Nové Město nad Metují, odbor správní – obecní živnostenský úřad (dále „správní orgán I. stupně“), ze dne 7.8.2014, č.j. 4185/2014/OZU/Ku/SD/25, kterým byla žalobci dle § 24 odst. 8 písm. d) zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami, a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále „zákon č. 379/2005 Sb.“), uložena pokuta ve výši 50.000,-Kč včetně povinnosti nahradit náklady řízení ve výši 1.000,-Kč. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Pokuta byla uložena za správní delikt uvedený v ust. § 24 odst. 6 písm. i) citovaného zákona, neboť žalobce osobě mladší 18 let, konkrétně P. E., prodal dne 26.3.2014 cca ve 14:10 hodin dvě krabičky cigaret

značky Route 66 v celkové ceně 134,-Kč. Další tři krabičky cigaret zn. Benson and Hedges v celkové ceně 219,-Kč mu prodal dne 24.3.2014 cca ve 13:50 hodin, v objektu provozovny umístěném na tržnici, naproti obchodu Potraviny Verner, v Novém Městě nad Metují.

[2] Žalobce se žalobou ze dne 11.11.2014 domáhá přezkoumání uvedeného rozhodnutí žalovaného podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“). V žalobě namítl, že závěry žalovaného jsou založeny na vadných a vykonstruovaných důkazech, neboť žalobce ve své provozovně cigarety neprodával ani neprodává. Nemohl je tedy prodat ani P. E., když je mu známo, že je zakázáno prodávat tabákové výrobky osobám mladším 18 let.

[3] Upozornil, že dle ust. § 24 odst. 1 zákona č. 379/2005 Sb. vykonává kontrolu dodržování povinností stanovených daným zákonem, s výjimkou povinností podle § 5 a § 11 odst. 1 a 2 téhož zákona, obec v přenesené působnosti, obecní policie, Policie ČR a orgán ochrany veřejného zdraví. Z uvedené citace vyplývá, že kontrola prodeje tabákových výrobků spadá do kompetence vyjmenovaných orgánů. Žalobce považuje za vyloučené, aby kontrolu prováděly fyzické osoby, jak se tomu stalo v projednávané věci.

[4] Zdůraznil, že jedinou osobou, která měla žalobce při prodeji cigaret vidět, byl nezletilý P. E.. Příslušné kontrolní orgány žalobce při údajném prodeji neviděly. Namítl, že nelze akceptovat, aby nad výkonem jeho živnosti prováděla kontrolu nezletilá osoba. Pokud správní orgán I. stupně uvedl, že správní delikt žalobce je prokázán na základě svědeckých výpovědí rodičů nezletilého, a dále strážníků Městské policie Nové Město nad Metují, pak pro tento závěr nelze nalézt ve správním spise relevantní oporu. Od tvrzené doby prodeje cigaret nezletilému do doby příchodu strážníků městské policie uplynula doba dvaceti minut, během níž bylo možno zakoupit cigarety na několika různých místech. Rovněž další tvrzení spočívající v tom, že nezletilý cigarety uhradil tisícikorunovou bankovkou, se ukázalo nepravdivé, neboť žádnou bankovku této hodnoty strážníci u žalobce nenalezli.

[5] V doplňujícím stanovisku ze dne 16.1.2015 žalobce upozornil na rozpor mezi výpověďmi jednotlivých svědků. Zmínil, že nezletilý P. uvedl, že s ním šel do provozovny bratr D., zatímco matka nezletilého uvedla, že s manželem poslali syna P. do stánku, aby koupil dvě krabičky cigaret. Pokud by rodiče nezletilého stáli u brány, pak nemohli vidět, zda nezletilý P. vchází do stánku žalobce. Navíc se asi 30 metrů od jeho stánku nachází trafika, kde je možné cigarety rovněž zakoupit. Z vytkaných důvodů požadoval napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

[6] Žalovaný ve vyjádření ze dne 17.12.2014 konstatoval, že žalobce argumentuje týmiž námitkami, jako činil v průběhu správního řízení, a proto v celém rozsahu odkázal na provedené řízení a výsledné rozhodnutí. Skutkový stav považoval za řádně zjištěný, pochybení žalobce a závěry správního orgánu I. stupně našly oporu ve svědeckých výpovědích nezletilého, jeho rodičů a strážníků městské policie. Zdůraznil, že nezletilý sám žádnou kontrolní činnost neprováděl, nenahrazoval tedy činnost kompetentního orgánu. Ten ve věci konal na základě podnětu městské policie, na kterou se rodiče nezletilého se svým zjištěním obrátili.

K otázce nenalezené bankovky uvedl, že není oprávněn hodnotit konkrétní postup městské policie v daném případě. Navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

II. Skutková zjištění

[7] Krajský soud o žalobě rozhodl bez nařízení jednání a to v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., za prezumovaného souhlasu obou účastníků. Ze správního spisu následně ověřil tento skutkový stav věci.

[8] Dne 28.3.2014 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno Městskou policií Nové Město nad Metují oznámení s datem 26.3.2014 o podezření ze spáchání správního deliktu. K oznámení byl připojen úřední záznam, rovněž s datem 26.3.2014, z jehož obsahu se podává, že hlídka městské policie přijala téhož dne ve 14:15 hodin oznámení pana M. E., který sdělil, že jeho nezletilý syn zakoupil na tržnici u vietnamského obchodníka (žalobce) dvě krabičky cigaret značky Route 66. Po příjezdu k tržnici byl na místě zjištěn oznamovatel, jeho manželka I. E. a jejich nezletilí synové P. a D.. Pan E. předal synovi P., který tvrdil, že žalobce mu již dříve prodal cigarety, částku 1.000,-Kč s tím, aby zakoupil dvě krabičky cigaret. Spolu s P. tam poslal i druhého syna D. Během chvíle se synové vrátili s dvěma krabičkami cigaret a zbylými penězi. Majitel provozovny hlídce městské policie sdělil, že žádné cigarety neprodává. S oznamovatelem byl následně sepsán zápis o podaném vysvětlení.

[9] Ve vysvětlení paní I. E. je uvedeno, že dne 24.3.2014 cítila z nezletilého syna P. cigaretový kouř, v jeho školním batohu našla tři krabičky cigaret. Syn jí sdělil, že je zakoupil na tržnici v provozovně žalobce. Dne 26.3.2014 se spolu s manželem a synem D. vypravili na tržnici, syn P. obdržel 1.000,-Kč a byl vyzván, aby u dotyčného zakoupil dvě krabičky cigaret. Spolu s ním šel ke stánku rovněž syn D., aby sledoval, zda budou bratřovi cigarety opravdu prodány. Manželé E. stáli opodál a sledovali, zda P. skutečně zašel do stánku. Během krátké chvíle se oba bratři vrátili se dvěma krabičkami cigaret značky Route 66 a částkou 866,-Kč. Poté pan E. telefonicky kontaktoval městskou policii. Nezletilý P. E. potvrdil skutečnosti uvedené jeho matkou. Dodal, že žalobce po něm nežádal občanský průkaz, neptal se, kolik mu je let, pouze mu řekl, že „je to tajné“. V oznámení o podezření z přestupku (správního deliktu) je uvedeno, čeho se měl žalobce dopustit. Ten s vytýkaným jednáním nesouhlasil. Závěrem je připojena fotografie dvou krabiček cigaret značky Route 66 a k osobě žalobce výpis ze živnostenského rejstříku. Správní orgán I. stupně následně pozval k podání vysvětlení žalobce, manžele E., nezletilého P. a strážníky městské policie.

[10] Žalobce poté, co byl poučen o obsahu oznámení ve věci prodeje tabákových výrobků nezletilému, rozhodně popřel, že by cigarety nezletilému prodal, neboť na provozovně tržnice žádné cigarety nemá. Připustil, že asi před třemi měsíci se dostavili strážníci městské policie spolu s rodiči nezletilých dětí údajně s tím, že měl jednomu z dětí prodat cigarety. Otec nezletilého se domáhal otevření kasy, kde měla být údajně bankovka v hodnotě 1.000,-Kč, kterou předal synovi na zakoupení cigaret. Zdůraznil, že tato bankovka se v pokladně nenalezla, stejně tak ani v kapsách žalobce.

[11] Nezletilý P. E. podal vysvětlení za přítomnosti své matky a pracovnice orgánu sociálně právní ochrany dětí (dále „OSPOD“). Potvrdil, že vše, co již dříve oznámil policii, je pravdou. Doplnil, že je mu známo, že u žalobce si cigarety také kupoval V. Š., žák deváté třídy. Peníze od otce žalobce nedal do pokladny, ale strčil je pod bundu.

[12] Paní I. E. odkázala na zápis o podaném vysvětlení ze dne 26.3.2014. Poté objasnila průběh děje, který předcházela oznámení záležitosti městské policii. Při cestě do Nového Města nad Metují vyzvedli s manželem P. u školy. Prohledala mu školní aktovku a kapsy, zdali u sebe nemá cigarety. Poté manžel vybral v peněžním automatu hotovost ve výši 1.000,-Kč, ke stánku poslali P. a syna D., přičemž se postavili k bráně tak, aby viděli na stánek. Potvrdila, že P. vešel do stánku a během pár minut se vrátil se dvěma krabičkami cigaret a zbylými penězi. Následně manžel celou událost oznámil městské policii, která po chvíli dorazila na tržnici.

[13] Pan M. E., otec nezletilého, potvrdil správnost informací, které uvedla na městské policii jeho manželka. Uvedl, že předtím, nežli poslali P. ke stánku, mu manželka prohledala školní aktovku a kapsy, žádné cigarety nenašla. V bankomatu u Komerční banky vybral částku 1.000,-Kč, kterou dal P., aby koupil dvě krabičky cigaret. Spolu s ním šel ke stánku mladší bratr D., který viděl, že jeho bratr skutečně vešel do stánku. Po chvíli se P. vrátil se dvěma krabičkami cigaret a zbytkem peněz. Asi do deseti minut po oznámení této skutečnosti dorazila městská policie, které jmenovaný popsal situaci. Následně zjistila totožnost vietnamského obchodníka, který popíral, že by k prodeji cigaret došlo. Když na naléhání pana E. otevřel pokladnu, 1.000,-Kč tam nebylo. Syn P. říkal, že si prodejce peníze strčil do „šosu“ (pod bundu). Dožadoval se proto, aby ukázal kapsy a bundu, vztekal se, strážníci na jeho jednání nikterak nereagovali, pouze se domáhali předložení dokladu totožnosti.

[14] Dne 21.7.2014 byli k věci slyšeni jako svědci opět manželé E. a nezletilý P. Všichni tři potvrdili správnost a pravdivost svých dříve podaných vysvětlení.

[15] Strážník Městské policie Nové Město nad Metují B. N. ve své svědecké výpovědi ze dne 22.7.2014 potvrdil, ve shodě s již výše uvedeným, skutkové okolnosti případu vztahující se k oznámení manželů E.. Doplnil, že v době jeho kontroly na provozovně tam byla značka cigaret Route 66 vystavena včetně poučení o zákazu prodeje tabákových výrobků osobám mladším 18 let. Jednalo se o tutéž značku, kterou jim předtím předložili rodiče nezletilého P. s tím, že cigarety zakoupil ve stánku u dotyčného prodejce. Ten popřel, že by nezletilému P. cigarety prodal. Druhý zasahující strážník, M. K., uvedl, že žalobce měl na provozovně vystaveno asi šest kusů krabiček cigaret, na konkrétní značku si již nevzpomněl.

[16] Dne 4.8.2014 byl k věci slyšen žalobce jako účastník řízení. Předtím byl seznámen s podklady, které k věci správní orgán I. stupně shromáždil. Současně byl poučen ve smyslu ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2000 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“). Své zavinění rozhodně popíral, upozornil, že u něho nebyl nalezen finanční obnos, za který měl nezletilý cigarety zakoupit. Tvrdil, že cigaretové krabičky, které viděli strážníci městské policie, byly prázdné, pouze je zapomněl uklidit.

[17] Poté následuje rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 7.8.2014 (viz bod [1]), v němž je podrobně zaznamenán skutkový stav a důkazy provedené tímto orgánem tak, jak ve stručnosti učinil krajský soud. Správní orgán vyhodnotil provedené důkazy a dospěl k závěru, že žalobce se dopustil správního deliktu ve smyslu ust. § 24 odst. 6 písm. i) zákona č. 379/2005 Sb., neboť nejméně ve dvou případech bylo prokázáno, že k prodeji tabákových výrobků nezletilé osobě v objektu provozovny žalobce došlo. Námitky žalobce spočívající v tvrzení, že se tak nestalo, a že měl vystaveny toliko prázdné cigaretové krabičky, považoval za účelové. S odkazem na ust. § 24 odst. 8 písm. d) téhož zákona byla žalobci uložena pokuta ve výši 50.000,-Kč, tedy na samé dolní hranici finančního rozpětí. Rovněž připomněl, že navíc by bylo možno uložit zákaz činnosti až na dobu dvou let. Při ukládání sankce právní orgán I. stupně zhodnotil stupeň závažnosti žalobcova provinění a délku doby, po kterou porušování trvalo, tak jak mu ukládá ust. § 24 odst. 10 téhož zákona. Při rozhodování vycházel z judikatury Nejvyššího správního soudu, konkrétně z rozhodnutí ze dne 10.5.2006, č. j. 3As 21/2005-105.

[18] V odvolání proti tomuto rozhodnutí žalobce v zásadě uplatnil tytéž námitky, které posléze učinil námitkami žalobními. Odvolací správní orgán, tedy žalovaný, potvrdil správnost přezkoumávaného rozhodnutí a odvolání zamítl, neboť zavinění žalovaného měl dostatečně prokázáno shodnými výpověďmi svědků. Vzhledem k předchozímu bezúhonnému chování žalobce považoval pokutu, která byla uložena na samé spodní hranici, navíc bez zákazu činnosti, za zcela přiměřenou.

III. Právní úprava a hodnocení krajského soudu

Podle ust. § 24 odst. 6 písm. i) zákona č. 379/2005 Sb., Fyzická nebo právnická osoba se jako provozovatel dopustí správního deliktu tím, že prodá tabákový výrobek, elektronickou cigaretu nebo alkoholický nápoj osobě mladší 18 let anebo podá alkoholický nápoj osobě mladší 18 let.

Podle odst. 8 písm. d) téhož ustanovení Za správní delikt se uloží pokuta ve výši 50 000 Kč až 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 6 písm. i).

Podle odst. 9 téhož zákonného ustanovení Za správní delikt podle odstavce 6 písm. c) až i) a odstavce 7 lze navíc uložit provozovateli zákaz činnosti až na dobu 2 let.

[19] Krajský soud konstatuje, že neshledal uplatněné žalobní námitky způsobilými zvrátit správnost přezkoumávaného rozhodnutí. Řetězec provedených důkazů tvoří dle jeho přesvědčení zcela jednoznačný uzavřený okruh, který správní delikt žalobce bez pochybností prokazuje. Pokud žalobce namítá, že byl „usvědčen“ pouze na základě svědectví jedné rodiny, pak krajský soud v kontextu celého případu nepovažuje tuto skutečnost za způsobilou zpochybnit závěry žalovaného. Teorie trestního práva nezakotvuje, stejně tak ani soudní judikatura nevyžaduje, aby k usvědčení pachatele bylo zapotřebí více svědků, pokud shromážděné důkazy dokladují přesvědčivý a nespochybnitelný závěr o vině pachatele.

[20] Ze svědeckých výpovědí manželů E., nezletilého P. a strážníků městské policie nevyplývá účelovost či snad dokonce záměr, ať již z jakéhokoli důvodu, poškodit osobu žalobce. Ostatně ani samotný žalobce ničeho takového

nenamítal. Je zjevné, že k událostem došlo tak, jak byly předneseny výše uvedenými osobami. Jednalo se o reakci rodičů, kterým nepochybně záleží na synově zdárném a zdravém vývoji, a kteří po zjištění, jakým způsobem si obstaral cigarety, volili cestu ke zjednání nápravy. K věci mohl být ještě slyšen mladší syn E., event. další spolužák nezletilého P. Správní orgán jejich svědectví nevyžadoval, neboť zjevně dospěl k závěru, že shromážděné důkazy vinu žalobce potvrzují i bez toho, aby musel přistoupit k výslechu dalších nezletilých osob.

[21] Pokud měl žalobce v době šetření městských strážníků na provozovně označení, které obsahovalo zákaz prodeje tabákových výrobků osobám mladším 18 let, přičemž tvrdil, že vystaveny měl pouze prázdné krabičky od cigaret, pak je tato obrana zcela nelogická a nevěrohodná. A to zejména za situace, kdy strážník B. N. potvrdil, že na stánku viděl asi šest krabiček cigaret zn. Route 66, když pár minut před kontrolou jím provedenou si tutéž značku zakoupil nezletilý P. Ostatně je to sám žalobce, který do záznamu o podání vysvětlení ze dne 3.6.2014 uvedl, že asi před třemi měsíci, tedy v březnu, kdy nezletilý P. cigarety zakoupil, doprodával staré zásoby cigaret. Zcela jinak hovořil jako účastník řízení dne 4.8.2014, kdy zcela vyloučil, že by měl na stánku cigarety. To, co viděli strážníci, měly být dle žalobce toliko prázdné cigaretové krabičky. Krajský soud ve shodě se správními orgány uvěřil svědeckým přednesům, neboť v nich žádné zásadní rozpory nespátřil. Do stánku žalobce byl vyslán nezletilý P. v doprovodu mladšího bratra D., během krátké chvíle se vrátil s cigaretami, jejichž značku posléze potvrdil strážník N. Námitku žalobce, že se u něho v pokladně nenalezla bankovka v hodnotě 1.000,-Kč, nepovažuje krajský soud za způsobitou zvrátit logický popis událostí zjištěný správním orgánem I. stupně.

[22] Jedinou výhradu může mít krajský soud k závěru, že žalobce prodal cigarety nezletilému P. ve dvou případech. Lze připustit, že dne 24.3.2014, kdy cigarety u nezletilého našla jeho matka, si je skutečně mohl zakoupit u jiného prodejce, nežli u žalobce, což ovšem žalobce nezbavuje odpovědnosti za vytýkaný správní delikt. O prodeji cigaret nezletilému, k němuž došlo dne 26.3.2014, již však krajský soud s ohledem na zjištěné okolnosti případu nemá žádné pochybnosti. Pokuta byla žalobci uložena na samé spodní hranici zákonem daného finančního rozpětí, zákaz činnosti vysloven nebyl, přičemž správní orgán I. stupně své rozhodnutí odůvodnil i v tomto směru způsobem zcela dostatečným včetně odkazu na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 10.5.2006, č.j. 3As 21/2005-105, v němž se uvádí následující: *“Má-li pokuta naplnit vedle své penalizační funkce i úlohu preventivní, musí mít postih sílu odradit od nezákonného postupu i jiné nositele stejných zákonných povinností; tento účinek pak může vyvolat jen postih odpovídající významu chráněného zájmu, včas a věcně správně vyvozený. Jde-li o finanční postih, musí být znatelný k majetkové sféře delikventa, tedy být nikoli pro něho zanedbatelný, a nutně tak musí v sobě obsahovat i represivní složku. V opačném případě by totiž postih delikventa smysl postrádal.”* Je pochopitelné, že zájem společnosti na ochraně nezletilých osob před různými formami závislostí má vysokou společenskou prioritu potřeby ochrany, čemuž odpovídá také výše zákonem stanovených sankcí v podobě finančního postihu pachatele.

[23] Stejně tak nedůvodnou shledal krajský soud námitku, že kontrolu nad dodržováním povinností stanovených zákonem č. 379/2005 Sb., vykonávaly fyzické osoby, a proto se dle žalobce mělo jednat o postup v rozporu s ust. § 24 odst. 1 tohoto zákona. Podle § 42 správního řádu je správní orgán povinen přijímat podněty,

aby bylo zahájeno řízení z moci úřední. Kompetentní pracovnice správního orgánu I. stupně přijala podnět (oznámení městské policie o podezření ze spáchání správního deliktu), prověřila skutečnosti v něm uvedené, shledala je opodstatněnými, a proto zahájila řízení o správním deliktu. Lze konstatovat, že správní orgán I. stupně postupoval zcela v intencích usnesení Ústavního soudu ze dne 8.10.2002, sp. zn. II. ÚS 586/02, v němž se mimo jiné uvádí následující. *„Pokud jde o další postup Úřadu ve věci samé, lze sice souhlasit s názorem stěžovatelky, že nemůže záležet na libovůli správního orgánu, zda řízení, které lze zahájit pouze z jeho vlastního podnětu, zahájí či nikoliv, neboť jeho činnost je ovládána mj. principem oficiality, podle kterého správní orgán má právo a povinnost zahájit řízení, jakmile nastane skutečnost předvídaná zákonem, bez ohledu na to, jak ji zjistí. Na druhé straně však v takovémto případě neexistuje dle názoru Ústavního soudu žádné ústavně zaručené subjektivní právo fyzické nebo právnické osoby na to, aby vůči jinému subjektu bylo zahájeno správní řízení, v rámci něhož by byl tento subjekt za porušení právních předpisů stíhán (např. usnesení ze dne 26. 6. 2001, sp. zn. II. ÚS 345/01, nepubl.).“*

[24] Žalovaný přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně v rozsahu odpovídajícím odvolání žalobce, odkázal na konkrétní judikaturu Nejvyššího správního soudu, přičemž své rozhodnutí a závěry v něm učiněné dostatečně přesvědčivou argumentací objasnil. Krajský soud nepovažuje za přínosné konkrétní zjištění a závěry správních orgánů znovu podrobně opakovat, když na ně, krom již soudem řečeného, postačí odkázat, neboť se s nimi ztotožnil. Pro tento postup nalezl krajský soud oporu v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130: „Je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil.“

[25] Správní orgány postupovaly v řízení v souladu s požadavkem zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v nezbytném rozsahu, tedy v souladu s ust. § 3 správního řádu. Na základě zjištěných a v tomto rozhodnutí popsanych skutečností, neshledal krajský soud žalobu důvodnou, a proto ji s odkazem na ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

IV. Náklady řízení

[26] O nákladech řízení rozhodl krajský soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 29. května 2015

JUDr. Jan Rutsch, v. r.
předseda senátu